

میل مبههم هوس

آرش رهسپار پزشک و روانشناس

اگر تصور کنیم که دو جنگ جهانی و جنگ فراگیر داخلی باعث خشکاندن استعداد و نوآوری می شود بونوئل مثال نقض آن است. بعد از پشت سر گذاشتن دو جنگ اول و دوم جهانی و جنگ داخلی اسپانیا بونوئل در فیلم سازی شکوفا شد. سینمای بونوئل دو ویژگی دارد: سورئال و شخصی.

در ۸۰ سالگی بونوئل آنارشیستی گزنده جوانی را به طنز تیز کهنسالی تبدیل کرده و انواع نمادها را عریان کنار شخصیت های مورد علاقه اش چیده، حالا رسماً به جای شخصیت دو وجهی، دو شخص را در یک نقش به بازی می گیرد و مفاهیمی چون هوس و عشق و حسادت و خیانت و مهربانی و لطافت و شورو جذابیت و هرزگی و پاکدامنی و دارندگی و فقر و خشونت و تخریب و سرقت و بخشندگی و مذهب و بی قیدی را کنار هم قطار می کند و دست آخر همه را نابود.

اگر به سینمای بونوئل و بازی هنرمند مورد علاقه اش فرناندوری و همکار فیلم ساز و یار غار سال های آخر زندگی اش ژان کلود کاریر علاقه دارید، این فیلم فرانسوی اسپانیایی را از دست ندهید.